

1' מ'גידע ד'ז כ"ח ע"א, ת"ר בתי כנסיות... של רביס, ורש"י

אסור עפעשענען בבית כנסיות עשום דבר חוץ מתורה, תפלה, ופסוקים על תלמידי חכם.

2' ע'בא' כ"ח ע"ב, ואין נאווטין... ביתא דרבנן

מותר עתלמידי חכמים עאכוע ועשתות בבתי כנסיות ואין נקראות ביתם

3' ע"ע אורח סי' קנ"א ע"ל א', ...עפספידו, ומ"ב ס"ק א', ב', ז'

עפי פמחבר אסור עת"ח עאכוע בבית פכנסת אע"א אס אין אפערות אחרת, ופרמ"א מקעל בבית פמדרש אין עכתחלה (פפבדע בין ביפכ"נ עביפ"מ נראע עקמן)

4' ע"ע ע' סע"ל ד', ומ"ב ס"ק י"ז, כ'

פמענע ברורע פבדיק את אע"א עעשים סיום בביתפ"ד

בבפ"ע פסביר ענע אין עמחות בי' פמקילעם-

5' ביאור פעלכע ע"ל א' ד"פ ואין אועלן

בגמ' מלינו שבתי כנסיות שבבבדע ע' תנאי פן עשוין- עפי רוב פראשונע אין פתנאי מתיר פפע שום דבר בעודם קיימים אע"א שאם נחרבו אין עעלעפס קדושה, אבע' יש מי שמתיר עס אכילע ושת"י כשפעס עמוצים-אפשר עסמוק ע' ז' אבע' כע ז' רק בחו"ע אבע' בא"י בית כנסת פיא ענ"ח ואין מקום עקעל. ועתלמידי חכמים פעלומדים בבית פכנסת מותר עס בא"י.

1. 'ש"ע אוריח סי' קנ"א סעי' י"ב דברי המחבר, ומ"ב ס"ק מ'

הש"ע מסתפק אם מותר להשתמש בצדיות בתי כנסת לדבר שאינו לפי כבוד בית הכנסת - והביא
המ"ב ע"ז לזכר אלכא מצא למקום ארון הקודש.

2. רמ"א שם, ומ"ב ס"ק מ"א, מ"ב

אם משתמשים במבנה מארים לתפילה, לפי רמ"א מותר לדור על גביו - והמ"ב אוסר בתש"ש
מאנה, ותירץ את מנהג פאזום שמקילים בבית כנסת ארצי' למצופה, החמיר פנ"ב (מנע שיש סכנה
בדבר) וברש"ע ע"פ פ"כ"ט (ר"ע - ארון הקודש).

3. משנה מלידה דף כ"ז ע"ב, אין מוכרין...'

מותר למכור בית הכנסת - וחולקים בתנאים אם חייבים להתנות עם הלוקח שכל יצא ממנה עסק
מאנה (במנע לבית כנסת) או שיהי' אפטר לחזור ולקנותה ממנו.

4. ע"כ ע"כ מנע, וצוד...'

אם לא מכרופ אב"ד נחרב אוסר להשתמש בו לדברים אחרים

5. 'ש"ע אוריח סי' קנ"ג סעי' ט', ומ"ב ס"ק נ"ג, נ"ח

הפ"כ ק"י כרבנו - ואם מכרופ ראשי הקפידה במצד כ"ה הקפידה לפי הש"ע פקדון קדושתה
למארי ומותר להשתמש בה אפי' לתש"ש בזו' - "א דוקא אם התנו כן כשבנהו - ולפ"מ ע"כ אפי' אז
אוסר בתש"ש בזו'

6. 'ש"ע אוריח סי' קנ"ג סעי' ח'

אין קדושת בית הכנסת חלה על שישתמשו בו לתפלה, ואם לפ"י ששתמשו בו לתפלה התנו שכל
תפא אלו קדושה אלכא למאן, אין בו קדושה אלכא על זמן הפוא.

7. 'ש"ע סי' קנ"א סעי' י"א

לבתי כנסיות שבארץ ישראל אין תנאי מוצי' ואסורים לעולם

8. ביאור הפ"כ שם ד"ה אב"ד כ"ב ש"א"י בסוף, פ"כ מנע פ"כ...'

מסקנת הפ"כ - שפתנאי מוצי' בין בא"י ובין בחו"ל לתש"ש שאינו על גביו ואפי' כשפ"כ"ס צונו,
ולתש"ש על גביו אין פתנאי מוצי' אף בחו"ל ואפי' בחורבנה, ולכ"כ מוצי' תנאי בחורבנה בחו"ל
ולכ"כ בא"י - ויש מקילים בח"ל אפי' ביישוב, ויש מתירים אפי' בא"י.

אז כאן אסקנו בחיוב מורא מקדש - עלא דעשות דברים של חוד בתוך בית הכנסת. בפוסקים מצינו א
את הפעולה פאס חותר לעשות בית כנסת במקום שפי' מיוחד לשימוש בלתי מכובד -

הנהגה ברורה סי' קנ"ז ס"ק נ"ה, ולעצן לעשות...

הנהגה לפקד ולעשות ב"כנסת מביא תפלת פאייס, ובמקום שפחזיקו את פאדלים פחזיר נ"ב.

עו"ת אצרות משפ חלק א"ו ח' א' סי' נ"ט, ופנה... לכה'

ר"מ אצן שבבתי פתיפלה של פיוס יש פפס פסלים ובלמים אין לפתיר לעשות פפס בתי כנסיות.

פ' בא"מ סי' ע"א... דאוסור, ואין... פס'

ר"מ אוסר לעשות מנן ארצי במקום שבאסור ימות פשנה מיוחד לפריכות

פ' בא"מ סי' ע"א... ופנה... פותר'

דקנות מקום שפי' מיוחד לפריכות ולעשות מצה בית כנסת חותר

עו"ת אצרות חלק א"ו ח' ב' סי' נ'... שלכא כדין, וכל זה... פכנסה מצה'

אוסר לפתפלל בחזר בבנין בית כנסת אין פס מחיבה כשרה פיוס חשד, ופס פחזיר שייך לבית הכנסת אסור א פיוס חשד.

<p>3 הנהגה בדבר לשכור מקום שעושין בו כל התועבות להתפלל שם בימים הנוראים יפה הורה כתר"ה לאיסור.</p> <p>ועיין בבאה"ט סי' קנ"א סק"א בשם הרא"מ דאפי' נעשה בביהכ"נ עבירה שמצאו לשמש מתעולל עם נערה שמותר להתפלל שם וכל קדושת ביהכ"נ עליו, ומזה ראייה גדולה למה שבארתי שבמקום מתועב ושנאווי כהא שנעשה לתועבות אסור להתפלל לכן היה שייך לידון אם יאסר ביהכ"נ הקבוע לתפלה שכבר נתקדש במה שאחד עבר שם עבירה וע"ז פסק דלא נתבטלה קדושתו ומותר להתפלל שם. והוא מטעמים הרבה חדא דאינו שלו ואין יכול לאסור דבר שאינו שלו, ועוד אף אם היה שלו לא היה נאסר בעבירה באקראי שלא הוקבע המקום לזה, ועוד כיון שכבר נתקדש אין אף ביד הבעלים כח לסלק הקדושה בשום דבר דהוי כאינו שלו לענין זה, ועוד עדיין הוא נשאר קבוע לתפלה ולקדושת ביהכ"נ ובאופן זה לא נאסר אף בהועמד שם צורת ע"ז להמג"א סימן קנ"ד ס"ק י"ז מטעם דהיא באה בגבולה עיי"ש. אבל עכ"פ חזינן מזה דבמקום הקבוע לתועבות אסור להתפלל שם. וא"כ יש להתפלל אף ביחידים ובביתם ולא להתפלל שם אף בעשרה כדכתבתי לעיל, וכ"ש כשיש ביהכ"נ בעיר שיכולין להתפלל בעשרה במקום קדוש וגם ברוב עם שאסור להתפלל שם.</p> <p>4 והנה כל זה הוא בעובדא שכתב כתר"ה שהמקום היה קבוע למעשה תועבות ועדין הוא קבוע לזה ורק ששכרו לימים אלו להתפלל שזה אסור כדלעיל, אבל לקנות מקום כזה ולקבעו מהיום והלאה לבית הכנסת מסתבר שמותר.</p>	<p>2 והנה בעצם מה שנהגו בפה אמעריקא לעשות מבית תפלה שלהם לבית הכנסת כאשר ראיתי בהרבה בתי כנסיות והוא מחמת שומכים על המג"א בשם הרא"מ בסי' קנ"ד ס"ק י"ז, וכן ראיתי במ"ב שם ס"ק מ"ה שכתב וכמדומה שהעולם נוהגין להקל עיי"ש. אין דעתי נוחה מזה דפשוט שמאוס זה למצוה וכן מבאר שם בבאור הלכה שבאלו שהעמידו שם אליליהם יש לאסור ולכן אף שלא באתי לאסור את אלו בתי כנסיות שכבר נעשו ע"פ הוראת חכמים, וגם בכלל בדיעבד אין לאסור כדחזינן בלולב שיצא בדיעבד אחר בטול, אלמא דטעם מאיס למצוה הוא רק דין דלכתחלה וא"כ אפשר שאחרי שהוציאו כבר הוצאה גדולה ועשוהו לביהכ"נ נחשב כדיעבד גם להתפלל בו לכתחלה אח"כ, אבל עכ"פ מפי לא תצא היתר לזה.</p> <p>5 בדבר להתפלל בביהכ"נ שעיקרו נעשה שלא כדין שהוא בלא מחיצה בין האנשים לנשים, אך יש באותו הבנין איזה חדר שייחדו עבור אלו שאין רוצים להתפלל שם שיתפללו בחדר ההוא שמתנהגין שם כדין אם רשאיין לילך להתפלל שם. הנה באינו מפורסם זה לרבים שיש שם מקום כשר להתפלל, אסור זה בברור דאף בע"ז שלא נחשדו ישראל תנן בע"ז דף י"א, לענין לילך בדרך שהולכין בה לע"ז בזמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום אסור ופרש"י מפני חשד שגראה כמהלך לעובדה, וכ"ש שבאיסור כזה שיש לחוש לחשד שהאיסור קיל לאינשי וגם מצד שידוע שיש בעוה"ר הרבה שחשודים ע"ז, וכיון שלא ידוע שיש שם גם מקום להתפלל כדין הרי הוא כמיוחדת הכניסה לשם רק למקום שהוא שלא כדין, וכל זה הוא אף כשהמקום שמתפללין בו כדין אינו שייך להבע"ב של עיקר בנין ביהכ"נ זה אלא לבע"ב אחרים. אבל אם הוא שייך לאותן הבע"ב של ביהכ"נ האסור רק שמאיזה טעם עשו מקום קטן בעד אלו שלא ירצו להתפלל שם אסור בכל אופן, שהוא כמסייע ידי עוברי עבירה שמחזיקין ידיהם בזה, וגם יש להם הכנסה מזה.</p>
--	---

חז"ן מוסר נאמרה מקדש ישן עזר אפלות בנעז דבררים שרעיסים לרביע בית הכנסת-

1' תוס' יוס' ד' ע"א ד"ר כרובים... שבשמים'

פתוס' אסרו לזייר זיורים במחזורים מפני שמבטלים את פכונף

2' ש"ע א"ח סי' ז' סעיף כ"ג ורמ"א ... פכונף, ונ"ב ס"ק ע"א ... איש'

אין לזייר בכותלי בית הכנסת זיורים נגד פנפס של פמתפללים מפני ביאד פכונף

3' ע"ב בא"ב, אסור לרתפלדל כנגד פמראפ...'

ע"ב במראפ יש משו ביאד כונף, ויש בו ע"ש שנגראפ כמשתחוופ לברבאפ של- ולכן אסור לרתפלדל כנגד פמראפ אפ"י בעינים סגורות, ומשע שצין בזיורים משו נראפ כמשתחוופ לרפס ולפיסור פוא לתלות אותם בקיר או לרתפלדל כנגדם בעינים פתוחות.

4' רמ"א ע"ב, אבד בזדים... ונ"ב ס"ק ע"ב

זיורים של דברי תיפלות אסור לפחזיק אפ"י בבית

באזרות משע נעאד בענין בית כנסת שפעמידו בתוכו דע"י ארפ"ב ומדינת ישראל, ורזו כמפ אנשים לפפרז מפבית כנסת ולערוך תפילות במקום אחר-

5' ש"ת אזרות משע חלק א"ח א' סי' נ"ו, ובצ"ס...'

אם כי דבר שאת פוא אין בזה כדי לפסול את פבית כנסת

5' ובעצם לא מובן איזה איסור ממש יש בהעמדת הדגלים הא ליכא איסור להכניס דברים שהם חולין אף שאין בהן שום צורך להביהכ"נ אף בנבנו בלא תנאי וכל שכן בנבנו על תנאי כבתי כנסיות שלנו, ואף שאלו שעשו זה לדגל וסימן למדינת ישראל היו רשעים, מכל מקום הא לא החזיקו זה לדבר קדוש, שנימא שיהיה חשש גרירה דעבודה זרה, וידוע לכל שעשו זה לסימן בעלמא והוי זה ככל דבר חול. וגם דגל אה"ב שהוא ג"כ שם מוכיח שלא הכניסו זה בשביל שמחשיבין זה לדבר קדוש אלא שהוא לסימן על מנהלי ביהכ"נ שמחבבין מדינה זו ומדינת ישראל וחפצו להראות זה במקום רואים. ולכן אף שודאי לא מן הראוי הוא להכניס בביהכ"נ שהוא מקום קדושה וכ"ש שאין להניחו שם בקביעות וכ"ש לא אצל ארון הקודש, אבל איסור ממש לא שייך לומר ע"ז אלא שהוא ענין הבל ושטות, ואם אפשר באופן של שלום לסלקם מביהכ"נ היה זה דבר טוב אבל לעשות מחלוקת בשביל זה אסור. ואם היה כה בלא מחלוקת לעקור כל ענין הדגל כדי שלא יהיה זכרון למעשה הרשעים היה ג"כ אולי נכון לעשות, אבל ח"ו לעשות מחלוקת בזה.

ולכן אלו שרוצים לעשות בשביל זה מנין במקום אחר וחושבים שעושים בזה דבר גדול אין עושים כהוגן ורק הוא ענין פוליטיקא מצד כה היצר והשטן אשר בעוה"ר מרקד בינן עד אשר ירחם ה' וישלח לנו הגואל צדק ויערה עלינו רוח ממרום ללכת בדרך התורה והאמת לבלי לנטות ימין ושמאל. ידידו,

אז כאן אסקנו בהפכות פנעלעות דמנהג בית הכנסת. אראן בית כנסת דורש אס קביעת מנהגים ונסחאות, מה שנעשה קשה במיוחד בדורות אלו כשרוב הקהילות מורכבות מאנשים ממוצרים שונים און און אע מנהגים. קודם כל נמנה את פיסודות אע מנהג - פחיוב דקיים את מנהג אבותינו ואבות אבותינו-

1' פסחים דל' ג' א"ב, בני ביישן... תורת אומך

מנהג שפריא בני ביישן מפני כבוד שבת חייבים לאכאפס דקיים משום אול תאע

2' חולין דל' ק"ה א"א, אמר מר אוקבא אונא... אכילנא

מפורש כאן און חוב אע הבן דפחמיר ככל המנהגים אע אבוי - אצ"כ אעלא חל אס מנהג אע הפנהג פריא, אע ראש משפחה אדא אס קבא אעלו אע צרא דקיימו אצ סוף כל דידורות.

באנן המנהגים פשוט בנסחאות הפתלה דנ אדואי דידורות באס מותר לשנות ממנהג אע לפתלה בנסח אחר פנרא אע לו וותר-

3' א"א א"א א"א א"א... אכ"ד

אין לשנות ממנהג פמקום בתפלה ואצ"פ שבמקומות אחרים מתפללים בנסח אחר - ופי' מקום אנסות אעברר איצב מפס ותר דיויק - אצ"פ אונס אחר אעלא אס במאן המקדש פוי"ב נסחאות שנות.

4' שו"ת חתם סופר חלק א"א א"א א"א... אשכנז

פחת"ס אצן שפאר"י א"ד כתב את פכוונת אנסות ספרד אעלא פיותו ספרד ואלא מפני אש אכ"ד אצ"פ אנסות ספרד. ווי שמאין את פסודות אכתב פאר"י מותר לו לשנות אנסות אצ"כ באשר אין אע את פכוונת אנסות אשכנז אעלא אין לפאן אע לשנות את מנהג.

5' שו"ת דברי חיים חלק ב' א"א א"א... אכ"ד

דברי חיים חולק אע פחת"ס ופריא מפספריס פנסח פאר"י פוא פנסח פמבורר ביותר, וכל מי אצ"פ מכיר את פנסח פמתאים לשורה נשמתו אעלו דפתלה בנסח פאר"י א"ד.

6' שו"ת אצרות משפ חלק א"א א"א א"א... דקדמותו

ר"מ אצן שפחסידיס פנן ממנהג אבותיפס מניא און חוב אע לאכאפס אעכט באקבותיפס.

7' שו"ת אצרות משפ חלק א"א א"א א"א... אב"ד

כל הפברות כשרות בדיאבד אעל אעכחלה אסור לשנות

5' מה שאל מעכ"ה אס ראוי לשנות נוסח אשכנזי ולאחוי בנוסח האריי ז"ל כי פחתם סופר [א"י ע"ן] מבוחר דהאריי ז"ל עשה הנוסחות בשביל שהי' ספרדי אעל אס בנוסח אשכנזי מרומזין הסודות :

תשובה הן אמר דנס בנוסח אשכנזי הוא עפ"י סוד וכמו שמצוה בדברי האריי הקדוש כוונתו על נוסח אשכנז כמו בקדש יעו"ש אף הכוונות והנוסח שבסידור מהאריי ז"ל אינו כולו נוסח ספרד כידוע למעיין בספרי נוסחות המדויקות להאריי ז"ל וסידורי ספרד בכמה מקומות משונה מנוסח האריי ז"ל. ז"ל משנת חסידים ז"ל בהקדמתו קודם תפילת ערבית ואין לשנות מנהג אבות בעיקר הפילה לפי שחלוקי מנהגים באו מחילוק שורש הגשמות לכל מנהג יא לו שורש מסילה שמורה לו למעלה להעלותו ואין אדם נוגע במובן לחבירו ואס לא ידע אס בנפשו הוא המנהג שפסו אבותיו נוח לו שיחנהג במנהג המובחר שקבל הרח"י כוונתו עליו מהאריי ז"ל שהיה שרובו היא על סדר תפלת הספרדים לתקן תיקון הדרך למעלה עכ"ל הרי דלא כולו הוא נוסח ספרד ובדרך שאמר הזהיר שלא להוסיף על מנהג אשכנז הרי דנוסחתו לא הי' מפני שהוא ספרד רק הוא בירר הסולת ומצוה בהקדמת פשי"ח ז"ל בשרשי המנהגים שיש חלוקים בין אשכנזים ובין ספרדים קאלטווייא ואיעלויא וכיוצא בהם שיש בהם מנהגים קדמונים שלהם בסידורי התפילה כו' והיי' אומר מורי ז"ל שהיה שיש י"ב שערות ברקיע נגד כל א"י ווי' ראו להחזיק במנהג תפלתו כי מי יודע אס הוא מושבט ההוא ואין תפלתו עולה אלא ע"י שער ההוא אף מה שהוא דינים מפורשים בתלמוד זה שיה לכל השבטים עכ"ל הרי דלכ"א מהשבטים שער בפ"ע ורק באמת הכל לפי שורש נפשו מצינה שבת וכמוצוה במ"ח הג"ל דבי דאס לא יודע שורש נפשו ראו להחזיק בנוסח האריי ז"ל הרי דכוונת דבריו דהאריי ז"ל בירר הסולת מתוך האוכל והוא מהויקן לכל נפש

4 הגם כזר גיטי דעתי לכל העומדים לפני כי כך קבלתי מרבותי ז"ל וסם עורי הגאון חקיד שבכסונם עו"ם נחן אלילי ז"ל וסגאון רצן של כל כני הגולה הפלאת ז"ל אסר מיעינים פסימי ח"ל ומעקורם חלצתי כי כל סנוסחא' פרות זו כזו וכל פיס צו יא צזו אלא שאין אהנו יודע עד אס ואלו אעפליין ע"ד מתיקי פסלי' ונוסחא' הללו כי כולם לרצו א' קמכונו כעו סגנון אחד לכנס כנ"א ווי' ז' כנ"א אעכנזאים פגנון אחד כי כל נוסחא ונוסחא אינם אלא פגנון אחד פשוטה אעכנז אעל אס עולים למקום א' ובשבת כן סאלקים פאר"י ז"ל ואחון וסיקק וסיקן כי הוא ידע טובן הדברי' הוא העמיד בסידורו כל דבר על עכונו ויילה העלמוד' של סנוסחא ססיא ספפרדים יען כי סיס ספרד ויליו הוא סיס אשכנזי או סיה כאלא אשכנזי איס כוונתו סיס עופס כיוכל צזו פקידור אשכנזי נעסס דבור' האשכנזים פכא"ס פקוד ס' די להס פשי"ים דברי פאר"י ז"ל אעל אין אהנו יודע לסוליא כן מנוסח אשכנזי ע"כ עזב להס להחפלה עקידור ספרדים פכנעס פס עקוס סכנלי' וסיפדיס ע"פ פאר"י ז"ל ועס פיהפלה אשכנזי אע"פ פגס פס כנעס סכל והעפלה על דעת העתקן סנוסחא ססיא עד משרס ירון דברו וע"ע נוח להס להחפלה עס פשי"ים נעס פעהפלה ע"ד העתקן וע"כ מורי סגאון ססקיד שבכסונם עו"ם נחן אלילי הוא בעלמו פנר לפני ספיצס והחפלה פקדי פקידור פאר"י ז"ל וכן עורי סגאון בעל הפלאת ז"ל כי רק אף סעס ספפלה פנוסס פאר"י ועוס אחד פושפשים סעלועינים להענין לא ספפלה כ"א אשכנזי

למנון שאין ליחיד לשנות את נוסח התפלה שנפא בו אבותיו ואבות אבותיו. וצ"ל יש לברר איך קובעים את נוסח התפלה - וכן כל הפנפים - בבית כנסת כשמתפללים הם בני עדות שונות עם הפנים שונים.

הצורה לקבוע הפנים יחידים במקום כולל שני פנים.

1 'ימות ד' י"ג ע"ב, ל"א תתאדדו... ש"ע מ'ינה תרת"ו, ו"ד ע"א, א"מ אב"י... ד"ת לן ב"ה'

יש איסור דאורייתא לשני בתי דין בעיר אחת לפתח ע"פ הפנים שונים

2 פסחים ד' נ' ע"א שנה, מקום שנפא... מפני הפחולוקת'

יש כנראה עוד איסור (מסתמא מדרבנן) לשנות מן הפנים שפדבר ארס למחולוקת

3 רמב"ם פרק י"ב עבודת כוכבים ד' י"ד

ש"ס פ"מ שפנפ"ם בפסחים פ"א פ"ד ע"ד, ל"א תתאדדו

4 שו"ת אגרות ש"פ חלק א"ח ב' ס"י כ"א, פ"ש... א"ל ש"פ מ"עו'

הנה בית כנסת נקבא ע"י רוב המתפללים ביום פוסד"ה, וכן במשך זמן נש"פ עם הפנים אין שנים את הפנים כל עוד נח"א עם זיבור שפנפ"ם כפי שפנפ"ם בביהכ"ס.

וצ"ל יש לברר איך יתנה יחיד כשמתפלל בבית כנסת שנתנה שונים

5 שו"ת אגרות ש"פ חלק א"ח ב' ס"י כ"ג, ... ביחיד', ופתלה... איסור', ולכן...

דבר שבזיבור יאמר כהנה פ"ק, תפלת ש"ע בלחש יאמר כהנה, ופוסד"ה פסתפק ר"ר

6 שו"ת אגרות ש"פ ע"ס כ"ג... א"מ...

דפי ר"ר פ"ש ח"יב לפתלה בנסח פנפ"ם במקום א"פ בתפלתו בלחש

5 הנה בדבר אחד שמתפלל בביהכ"ס שהצבור מתפללים בנוסח אחר מכפי שהוא מתפלל הנכון לע"ד שבדברים שצריך דוקא בצבור כמו קדושה מוכרח לומר הנוסח של הצבור, ואף כשיאמר בלחש אינו יכול לומר נוסח אחר, דהא כל האמירה עשה הצבור שהוא בעצמו לא היה יכול לומר כלל דאין אומרים קדושה ביחיד.

והתפלה בלחש יכול לומר כנוסח שרגיל בו כיון שהוא בלחש ולא שייך בזה איסור השינוי מפני המחלוקת שתנן בפסחים דף נ', ואף שאומרים בשתי נוסחאות נחשב זה תפלה בצבור כיון שמתפללים ביחד.

ופסד"ז וברכות ק"ש שרשאי לאומרם גם בקול רם הנשמע לאחרים הסמוכים אצלו, יש להסתפק אם רשאי לאומרם בנוסח שרגיל בלחש שלא כהצבור דיש לומר דהרי הוי זה ככצנעא שליכא איסור

ולכן אם קשה לפנינו לומר שלא כהרגלו יאמר בלחש כהרגלו, אבל אם לא קשה לפנינו יאמר בנוסח הצבור.

4 פשוט לע"ד שאם רוב המתפללים הם מאלו דנוסח אשכנזי לא היה להם להנהיג אלו המנהגים נגד רוב המתפללים. ואף אם רוב המתפללים הם עתה מאלו דנוסח ספרד, מסתבר שאסור לשנות מנהגי המקום כיון שאיכא שם גם הרבה מאלו דנוסח אשכנזי אף שהם מיעוט.

6 מ"ה ששמע כתר"ה בשמי שאמרת ש"ש שמתפלל בעצמו בנוסח ספרד ויורד לפני התיבה במקום שהצבור מתפלל בנוסח אשכנזי ולהיפוך, צריך גם כשמתפלל בלחש להתפלל בנוסח המקום שמתפללים הצבור משום שטעם שהש"צ מתפלל בלחש הוא כדי שיסדיר תפלתו ולא יכשל בלשונו כשיתפלל בקול רם לפני הצבור הוא אמת.

אז ענין בנצח לארצון בית כנסת פ"א הפנפלה - את נ' אפשר לשתף בפנפלה ב'פכנ"ס? פפדכות של
מנינים נלמדדים מדיני מלך-

דברים י"ז, ט"ו

פמלך איסור שי"י שלכא, מקרב אחיך

קידושין דף ע"ג א"ב, תננכו שוס תשים... אחיך, ורש"י

לכא למדכות בלבד איסור פתורה מ' איעו, מקרב אחיך, אלכא לכל ענין שררה

רמב"ם פרק א' מלכים פדכפ ד'

פזר וכן זיורת אין מננים אותם לשוס שררה

רמב"ם שס פדכפ ז', ולכא פמלכות בלבד... אין מננן אותו למנין מן פמנינים שבישראל

לכ מ' איעו ירכא שמיס איסור למננתו לשוס מני' וכפ' כממלכא מקום אבי'

שו"ת אגרות שפ חלק או"ח ז' סי' י"א

ר"א איסר למננת כנשיא בית הכנסת מ' ממחלל שבת בדברים שאיסורם ידוע לכל

רמב"ם שס פדכפ ה', ורדב"ז ז' שס

לרמב"ם איסור לכ למננת איש לכל דבר שררה

5 ובדבר מינוי פרעזידענט אם האמת שהוא מחלל שבת
 הרי מפורש ברמב"ם פ"א ממלכים ה"ז כל
 מי שאין בו יראת שמים אע"פ שחכמתו מרובה אין
 ממנים אותו למינוי מן המינויין שבישראל, וכ"ש
 כשהוא איש פשוט, ולהיות נשיא ביהכ"נ הוא ודאי
 ענין מינוי, אבל הוא דוקא כשידוע שמחלל שבת דאם
 הוא רק קול בעלמא שאינו שומר שבת אינו כלום
 דבקול בעלמא אין יכולין לפסול שום איש לשום דבר.
 ולא מובן לי פירוש הדברים שכתבתם ויש עליו קול
 שלא שומר שבת כהלכתו, דלשון זה משמע שאף לפי
 הקול הוא שומר שבת אך שלא כהלכתו, הרי צריך
 לידע מהו אומר הקול שאינו כהלכתו איזו דברים
 אמרו עליו שעבר עליהם, שהרי אפשר שאף לפי הקול
 לא עבר על דברים שנפסל בהו לעדות שהם בדברים
 שסתם בנ"א אין יודעין שהוא איסור, עיין בחו"מ
 סימן ל"ד סעיף כ"ד בראוהו קושר ומתיר בשבת
 שלא נפסל, ובמדינה זו טועים הרבה על הוצאת
 סודר קטן בכיסו לקנה החוטם שאינו איסור, וכמו כן
 אין לפוסלו למינוי פרעזידענט מכ"ש. ולכן למעשה אם
 הוא ידוע למחלל שבת אין למנותו לפרעזידענט, ואם
 רק הוא קול בעלמא אינו כלום לפסול אדם בזה, ואף
 אם ראו ממש שעבר על איזה דבר אם הוא על
 דברים שהרבה בנ"א טועים בהם אין לפוסלו.